

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

22 de desembre de 2019

FULL EXTRA

NADAL 2019 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

La mirada del qui estima amb el mateix amor de Déu

per **Agustí Cortés Soriano**, bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Estimats germans:

Un any més rebem i compartim el do de celebrar el Nadal. És un veritable regal, que hem de viure i gaudir sincerament, per tal d'evitar que ens rellisqui, com una proposta frustrada d'amor.

L'experiència ens diu que la tasca de Càritas Diocesana depèn, sobretot, de «la mirada». Són molts els qui passen de llarg davant la pobresa, no la veuen, perquè no volen o no tenen ulls, o miren cap un altre costat...

El Nadal és una celebració que, per ell mateix, ens forneix molts beneficis personals, comunitaris i socials. Tot depèn de la profunditat i l'autenticitat del qui ho celebra. Entre altres beneficis, hi ha un de molt important: el Nadal ens canvia la mirada.

Per què i com ens canvia la mirada? Recordem allò que ens va dir Jesús: «La llum del cos és l'ull. Per tant, si el teu ull és bo, tot el teu cos quedarà il·luminat; però si es dolent, tot el teu cos quedarà a les fosques» (Mt 6,22-23).

El Nadal, segons el significat profund que des dels orígens va donar-li la fe cristiana, és llum. És llum que vol brillar enmig de la fosca del món i de la història. Perquè hi trobem moltes fosques cada dia, allà on persones humanes pateixen, sigui quin sigui el motiu del seu sofriment. Però la foscor del món es fa més intensa, quan aquest sofriment cau sobre víctimes d'injustícies i abusos.

Aleshores, els creients veiem en el Nadal el Déu, llum de llum (cf. Jn 1,4-5), que, per amor, assumeix la foscor del món, tot apropant-s'hi, per tal d'il·luminar i donar vida. És per això que el primer efecte d'una autèntica celebració del Nadal és la guarició de la mirada: els ulls il·luminats de Déu esdevenen ulls nostres, resten ulls clarividents, que es deixen interpel·lar pel sofriment humà, especialment pel sofriment de les víctimes. És la mirada dels ulls bons, és a dir, la mirada dels ulls guarits de tota indiferència i egoisme, la mirada del qui estima amb el mateix amor de Déu.

Bon i sant Nadal! Que els més necessitats trobin en nosaltres uns ulls, un cor, un amor conseqüent i sincer.

**Tots tenim
un àngel**
*Especialment
per Nadal*

Fes-te soci:

www.caritassantfeliu.cat

93 652 57 70

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Nadal 2019

Tu també pots ser un àngel

per **Francesc Arnaez** i **Francesc Alsina**
Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Tothom hem sentit alguna vegada a prop nostre, algú que, davant un moment difícil o molt important a la nostra vida, ens ha fet sentir compresos, acompanyats o simplement escoltats.

Tots hem tingut un àngel, que ens ha donat esperança, ens ha ajudat a somriure i a superar els nostres límits.

I encara que no hi creguis, tots portem un àngel a dintre, perquè ens commovem i sentim el dolor i el sofriment dels altres, aquesta tendresa cap al més fràgil, que ens impulsa a oferir consol.

Càritas mateix esdevé un àngel per a aquelles persones que estan en una situació de major fragilitat, que pateixen les conseqüències d'aquesta societat tan desigual i que veuen com els seus drets i la seva dignitat són vulnerats cada dia. Són àngels amb noms i cognoms, els de tots i cada un dels voluntaris, treballadors, socis, donants, col·laboradors... Però també els de totes les persones que formen les comunitats parroquials que hi ha al darrera dels diversos grups de Càritas a les diferents parròquies, perquè l'opció preferencial pels pobres, no és una opció només de Càritas sinó una opció de tota la comunitat parroquial.

Davant les injustícies i el patiment sofert pels més febles ens veiem interpel·lats com a

Església a oferir consol, a assumir el compromís, tant individual com col·lectiu de treballar per un món més just i millor, on ningú quedi

descartat i que ens ajudi a fer realitat l'anunci del Regne de Déu.

I aquest compromís d'acompanyar les persones més vulnerables, també el fa seu Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, a través dels diversos serveis i projectes que desenvolupa des de ja fa molt de temps, però també d'aquells de nova creació que busquen donar resposta a les noves necessitats detectades.

I en aquest sentit tot just fa uns dies, es presentaven les obres d'ampliació i de millora del Centre d'Acollida Abraham per a homes sense llar de Vilafranca del Penedès. Unes intervencions que eren necessàries per poder oferir una acollida i un espai més digne per als homes en situació de sense llar que s'adrecen al Centre Abraham. Malgrat parlem d'un dret bàsic, l'accés a un habitatge digne i en condicions, continua sent gairebé impossible per a moltes famílies i persones soles, que es veuen abocades a viure al carrer o en infrahabitatges que no compleixen les condicions mínimes d'habitabilitat. Des del centre d'acollida, s'intenta oferir de manera temporal, una veritable llar als homes que estan al carrer i un espai on poder trobar aquesta seguretat i cobrir necessitats tan bàsiques com l'alimentació i l'higiene.

Acompanyar vol dir ser companys de camí, perquè la soledat és una de les principals difi-

cultats de les persones, sobretot quan es fan grans. Responent a aquesta necessitat, s'han posat en marxa des d'algunes Càritas parroquials, el projecte d'acompanyament a persones grans «**Acompanyament amb Cor**». Gràcies a les voluntàries i voluntaris de Càritas, un grup de persones grans que viuen soles, poden gaudir acompanyades, d'estones de conversa, oci i distracció. Aquest servei que ja funcionava a Sant Vicenç dels Horts, ara també ja està en funcionament a Esparreguera i a la Palma de Cervelló i s'hi està treballant també des de Càritas Interparroquial del Prat de Llobregat.

Aquests són només alguns exemples de com la tasca i el compromís de les persones voluntàries suposen un consol i un alleujament per a tantes persones, que estan en una situació de fragilitat que els provoca patiment. Aquestes persones, que en nom de la resta de la comunitat desenvolupen aquesta acció des de les Càritas parroquials, són els veritables àngels, amb rostres, noms i cognoms.

El compromís i la dedicació de les persones voluntàries és imprescindible, no només per desenvolupar l'acció de Càritas sinó que creiem profundament, que és una de les principals eines de transformació de la societat. Són persones mogudes per l'amor cap aquells qui pateixen, persones sensibilitzades i conscients que cal lluitar per construir un món més just i millor.

Però per assolir aquesta transformació col·lectiva o comunitària, cal primer, assolir una transformació a nivell individual i cal començar a promoure-la ja en les edats més primerenques. Només si ens deixem commoure per la realitat, ens podrem moure com a comunitat.

Els voluntaris joves a Càritas

És un repte per a Càritas que el jovent s'hi acosti, i per aquest motiu no podem deixar perdre cap de les oportunitats que floreixen en el nostre avanç.

Ja fa un any que vam potenciar que 2 joves que són voluntaris de Càritas, a Vilanova i la Geltrú i al Prat de Llobregat, poguessin participar al «I Encuentro de Voluntariado Joven» de Càritas. Això els va permetre veure que hi havia molts altres joves a les diferents Càritas diocesanes, i al mateix temps que poguessin veure altres realitats i maneres de fer.

Animats per l'experiència viscuda es va crear un grup motor

de voluntariat jove, amb la idea de que fos aquest qui implicés els propis joves en el seu procés com a voluntaris dins de Càritas, i alhora generés un pol d'atracció per a d'altres joves que tenen inquietuds de canvi social.

A partir d'aquí, conjuntament amb la Delegació de Joventut, es va convocar un Curs Bàsic de voluntariat social, en format residencial. En format residencial perquè la pròpia formació ja fos una experiència de convivència; i a l'hora vam plantejar-la com a espai de transformació personal.

Els conceptes i el coneixement es queden al cervell, però el que

ens transforma de veritat és el que ens arriba al cor. Vàrem doncs aprofitar aquest moment per mostrar als participants una altra realitat, que en el dia a dia costa de veure, i és així com dos nois joves que han migrat sols van compartir taula, un sopar i la seva realitat.

Això ens impacta, arriba al cor, i ens transforma.

A partir d'aquí, davant d'aquests joves participants del curs s'obre la possibilitat d'iniciar-se com a voluntariat a Càritas, de cara a l'estiu un grup volia poder fer un camp de treball al voltant de la mobilitat humana, i també treballant en les possibilitats de sensi-

bilització, ja que enguany aquest mateix grup realitzarà la 3a edició de la Nit del Refugiat al Prat de Llobregat.

I per part del Programa de Voluntariat de Càritas acompanyarem aquests joves i per altra banda ja estem buscant on poder repetir una experiència semblant.

És molt important per a Càritas però també per a tota la societat, actituds com les d'aquests joves decidits a aportar el seu granet de sorra per fer un món millor, des del seu compromís envers les persones que més malament ho estan passant, en el nostre cas, a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

«Mira, soc a la porta i truco» (Ap 3,20)

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat

El text de l'Apocalipsi que precedeix la cita que ha motivat la felicitació de Càritas diocesana d'enguany, diu «Tu dius: "Soc ric, m'he enriquit i no em manca res", però no t'adones que ets el més miserable i digne de compassió, pobre, cec i nu» (Ap 3,18). És un recordatori que hem de viure amb la certesa que la preferència de Déu és cap als germans humils, ferits, malalts. Cap als pobres entre els pobres, que avui reconeixem encara en massa gent del nostre voltant.

La preferència de Déu és pels que Jesús va reconèixer com a amics seus i que avui han de ser amics nostres, tenen el rostre dels que dormen al carrer, amb les famílies que potser demà perdran la llar, amb el joves que han arribat sols de milers de kilòmetres en-

llà, dels que no tenen oportunitat de tenir una feina digna, dels infants o avis que se senten sols... Des de Càritas, a l'empara de les comunitats parroquials, sabem

que molts els que som sensibles a aquest «toc, toc» que sona a la nostra porta, la porta del cor, i que ens commou per acollir, escoltar i ajudar.

Els colors i els personatges de la felicitació de Nadal d'enguany, feta per la jove Èlia Carbonell, ens transmet la sensibilitat d'aquesta acollida, escolta i ajuda. Ens recorda la sana curiositat que neix de la innocència dels infants, ens recorda que cal fer el gest d'obrir el cor als més necessitats, ens descriu l'alleugeriment del qui se sent acollit en el rostre de la mare de família, expressa que cal poc per viure, ens recorda que el que arriba ens mira fit a fit, amb alegria als ulls i un somriure i ens diu: «**Mira, soc a la porta i truco**».

Em pregunto: aquest Nadal, jo obro la porta? Des de Càritas, gràcies a tots els que ens ajudeu a fer possible la nostra tasca.

Bones i Santes festes de Nadal!

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

Encara que no hi creguis...

**Tots tenim
un àngel**

Fes-te soci:
www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots fer un donatiu:
ES06 1491 0001 2130 0011 3288
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Deixa una herència
a favor de Càritas